

פֿאַרק ל"ב בַּסֵּפֶר הַתְּנַיָא

הַנִּשְׁמָה הִיא הָעֵקֶר!

כְּדִי לֵאמֹר
כָּל יְהוּדִי
אֲנִיחֵנוּ
צָרִיקִים
לְדַעַת
וּלְהַרְגִישׁ
שֶׁהַנִּשְׁמָה
שֶׁלָּנוּ, וְלֹא
הַגּוּר, הִיא
הָעֵקֶר
בְּתוֹכָנוּ.

וְהִנֵּה עַל יְדֵי קִיּוּם הַדְּבָרִים הַנִּזְכָּרִים
לְעֵיל, לְהִיּוֹת גּוּפוֹ נִבְזָה וְנִמָּאָס בְּעֵינָיו,
רַק שְׂמֻחָתוֹ תְּהִיָּה שְׂמֻחַת הַנֶּפֶשׁ לְבַדָּה,
הֵרִי זֶה דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְקָלָה לָבֹא לְיַדֵּי קִיּוּם
מִצֻּת "וְאֶהְבֹתָ לְרַעְיָךְ כָּמוֹךָ" לְכָל נֶפֶשׁ
מִיִּשְׂרָאֵל, לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן. כִּי מֵאַחֵר
שֶׁגּוּפוֹ נִמָּאָס וּמִתְעַב אֲצֵלוֹ, וְהַנֶּפֶשׁ
וְהָרוּחַ – מִי יוֹדֵעַ גְּדֻלָּתָהּ וּמַעֲלָתָהּ בְּשִׂרְשָׁן
וּמִקּוֹרָן בְּאַלְקִים חַיִּים. בְּשָׁגָם שְׂכָלָן
מִתְאַיְמוֹת וְאֵב אֶחָד לְכָלָנָהּ, וְלָכֵן נִקְרָאוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִים מִמֶּשׁ, מִצַּד שׂרֵשׁ נֶפֶשָׁם
בַּהֶשֶׁם אֶחָד, רַק שֶׁהַגּוּפִים מְחֻלָּקִים.
וְלָכֵן הָעוֹשִׂים גּוּפִם עֵקֶר וְנֶפֶשָׁם טִפְלָה,
אִי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אֶהְבָּה וְאַחֻוָּה אֲמִתִּית
בִּינֵיהֶם, אֲלֹא הַתְּלוּיָה בַּדְּבָר לְבַדָּה.

שְׁמִי: _____ כְּתוּבָה: _____

הַאֲחָדוּת מִבִּיאָה בִּרְכָה

וְזֶהוּ שֶׁאָמַר הַלֵּל הַזֶּקֶן עַל קִיּוֹם מִצְוָה
 זו, "זֶהוּ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְאִידֶךָ פְּרוּשָׁא
 הוּא" כּוּלִי. כִּי יִסּוּד וְשִׁרְשׁ כָּל הַתּוֹרָה
 הוּא לְהַגְבִּיָּה וּלְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ עַל הַגּוֹף
 מֵעֵלָּה מֵעֵלָּה עַד עֵקֶרָא וְשִׁרְשָׁא דְכָל
 עֲלָמִין, וְגַם לְהַמְשִׁיךְ אֹרֶךְ אִיּוֹן סוּף בְּרוּךְ
 הוּא בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, כִּמּוֹ שִׁיתְבָּאָר לְקַמֵּן,
 דְּהֵיִינוּ בְּמִקּוֹר נִשְׁמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, לְמַהֲוֵי
 אֶחָד בְּאֶחָד דְּוָקָא, וְלֹא כְּשֵׁישׁ פִּירוּד חֵס
 וְשָׁלוֹם בִּנְשָׁמוֹת, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא
 שְׂרִיא בְּאַתֵּר פְּגִים. וְכִמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "בְּרַכְנוּ
 אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ", וְכִמּוֹ
 שֶׁנֶּתְבָּאָר בְּמִקּוֹם אַחֵר בְּאַרְיכוֹת.

אַהֲבַת
 יִשְׂרָאֵל
 הִיא מִצְוָה
 עֲקָרִית, כִּי
 כָּל הַמִּצְוֹת
 תְּלוּיֹת בָּזָה
 שֶׁהַנֶּשְׁמָה
 הִיא הָעֵקֶר
 וְלֹא הַגּוֹף.
 בְּנוֹסֵר לְכָה,
 אַהֲבַת
 יִשְׂרָאֵל
 מוֹשְׁקֶת
 בְּרָכָה לְעַם
 יִשְׂרָאֵל
 וּמֵאֲכֻשָׁת
 לְבָרָכָה
 לְהַתְקִים.

שְׁמִי: _____ כְּתוּבָה: _____

להיות מתלמידי אהרן

- חָשׁוּב ☐ וּמָה שֶׁכָּתוּב בַּגִּמְרָא שְׁמִי שְׂרׁוּאָה בַּחֲבֵירוֹ ☐
 שְׁנִידַע ☐ שְׁחֻבָּה, מִצָּוָה לְשִׁנְאוֹתוֹ וְגַם לֹמֵר לְרַבּוֹ ☐
 שְׁחֻבָּה ☐ שִׁישְׁנָאֵהוּ, הֵינּוּ בַּחֲבֵירוֹ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת ☐
 לְאַהֲבָה כָּל ☐ וּכְבָּר קַיִם בּוֹ מִצְוֹת "הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת ☐
 יְהוּדִי! לֹא ☐ עֲמִיתְךָ", עִם שְׁאֵתְךָ בְּתוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וְאַף ☐
 מִשְׁנָה מָה ☐ עַל פִּי כֵן לֹא שָׁב מִחֻטָּאוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר ☐
 הֵם מַעֲשִׂיו. ☐ חֲרָדִים. אֲבָל מִי שֶׁאֵינוֹ חֲבֵירוֹ וְאֵינוֹ מִקְרָב ☐
 הָאֱהָבָה ☐ אֶצְלוֹ, הֵנָּה עַל זֶה אָמַר הַלֵּל הַזֶּקֶן: הָיִי ☐
 תָּמִיד ☐ מִתְלַמְּדֵיו שֶׁל אֶהְרֹן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְכוּלִי, ☐
 הַכְּרַחֲתִית! ☐ אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לְתוֹרָה. לֹמֵר ☐
 שְׁאֵף הָרְחוּקִים מִתּוֹרַת הַשֵּׁם וְעִבּוּדָתוֹ, ☐
 וְלִכֵּן נִקְרָאִים בְּשֵׁם "בְּרִיּוֹת" בְּעֶלְמָא, ☐
 צָרִיךְ לְמַשְׁכֵּן בְּחֻבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֶהְבָּה, וְכֻלִּי ☐
 הָאִי וְאוֹלֵי יוֹכֵל לְקַרְבָּן לְתוֹרָה וְעִבּוּדַת ☐
 הַשֵּׁם; וְהֵן לֹא, לֹא הַפְּסִיד שְׂכָר מִצְוֹת ☐
 אֶהְבֵּת רַעִים. ☐

שְׁמִי: _____ כְּתוּבָה: _____

אהבה תמידית

איה נכון
להתייחס
למי שנמצא
בדרך
רוחנית
גבוהה, ובכל
זאת מתנהג
בצורה לא
ראויה?
צריך לשנא
את הרע
שבו, ולאהב
את הטוב
האלקי
החבוי
שנמצא
אצלו!
כדאי לרחם
עליו, וזה
יעזר לאהב
אותו.

וגם המקרבים אליו והוכיחם ולא שבו
מעונותיהם, שמצוה לשנאתם, מצוה
לאהבם גם כן, ושתייהן הן אמת: שנאה
מצד הרע שבהם, ואהבה מצד בחינת
הטוב הגנוז שבהם, שהוא ניצוץ אלקות
שבתוכם המחיה נפשם האלקית. וגם
לעורר רחמים בלבם עליה, כי היא
בבחינת גלות בתוך הרע מסטרא אחרא
הגובר עליה ברשעים. והרחמנות מבטלת
השנאה ומעוררת האהבה, כנודע ממה
שכתוב: "ליעקב אשר פדה את אברהם".
[ולא אמר דוד המלך עליו השלום
"תכלית שנאה שנאתים" וגומר אלא על
המינים והאפיקורסים שאין להם חלק
באלהי ישראל, כדאיתא בגמרא ריש
פרק ט"ז דשבת].

שמי: _____ כפרה: _____